

opgivet som Gennemsnitspris pr. Td. Hartkorn for de ved frivilligt Salg solgte Ejendomme i Aarene 1896—98, nemlig 6,500 Kr. Kunde Ejendomsskylden for Landejendommenes Vedkommende blot indgaa i Statskassen efter en saadan Værdi, vilde den højtærede Minister føle sig meget godt tilfreds. Jeg skal dertil kun sige, at jeg tror, at min Værdiansættelse er bygget paa meget solide og gode Grunde, og da der i Virkeligheden hverken fra den højtærede Ministers eller fra andres Side, der have udtalt sig om dette Spørgsmaal, er rokket eller søgt rokket det allermindste ved de Grunde, hvorpaa jeg har bygget min Værdiansættelse, saa tillader jeg mig fremdeles at fastholde min Opfattelses Rigtighed i saa Henseende. Men naar den højtærede Minister mener, at han holder sig til de af statistisk Bureau opgivne Priser, naar han holder sig til en Værdi af 6,500 Kr., saa gør han sig skyldig i den samme Fejltagelse, som Landstingets Skatteudvalgs Flertal har gjort sig skyldig i, idet ogsaa den højtærede Minister ser fuldstændig bort fra, at de Priser, som statistisk Bureau har opgivet, ere Priser, der ere blevne betalte for Ejendomme med Tiende og Arvefæsteafgift. Men efter § 2 i det foreliggende Forslag om Ophævelse af de gamle Skatter og Indførelse af Skyld paa fast Ejendom hedder det udtrykkeligt, at som Grund for Udredelse af Ejendoms-skyld til Staten skulle Ejendommene ansættes til deres Værdi i Handel og Vandel som fri Ejendomme uden Hensyn til de paa samme hvilende Tiende- og Arvefæsteafgifter og lignende. Og som jeg gjorde opmærksom paa forleden, vil det føre til, at man til den Værdi, som statistisk Bureau har opgivet pr. Td. Hartkorn, maa lægge ca. 600 Kr. pr. Td. Hartkorn, hvorved man da kommer op til den Værdi, jeg angav forleden, nemlig ca. 7,300 Kr. pr. Td. Ja, lægger man 3 Aars Gennemsnitsprisen til Grund, kommer man kun op til 7,100 Kr., men, som jeg sagde forleden, finder jeg med Skattekommissionen, at det er rigtignere at lægge 4 Aars Gennemsnitsprisen til Grund; men derom kan der naturligvis være delte Meninger. Naar man lægger den Gennemsnitspris til Grund, som er betalt i Aarene 1895—98 for Ejendomme med Besætning, nemlig ca. 6,700 Kr., kommer man til det af mig forleden nævnte Beløb 7,300 Kr., naar Tiender osv. holdes ude. Derfor, naar man vil tale om den Værdi, som er fremkommen ved de af statistisk Bureau udførte Beregninger, saa er den 7,300 Kr. eller 7,100 Kr., som man

nu vil, og ikke den Værdi, som den højtærede Minister og Landstingets Udvalgs Flertal ere gaaede ud fra.

Men saa er Spørgsmaalet, om man skal blive staaende ved denne Værdi eller af den ene eller anden Grund maa gøre Fradrag eller Tillæg til den, og med Hensyn dertil forekommer det mig, at man af de to Grunde, jeg nævnte forleden, bør give et yderligere Tillæg. Den ene Grund var den, at de Ejendomme, hvormed der ikke handles, gennemgaaende ere i en meget bedre Stil og Tilstand og derfor betinge en ikke saa lidt højere Værdi, end de Ejendomme, der handles med, hvoraf der jo er mange, selv om man kun tager 3 Aars Salgspriser, der have været handlet med flere Gange i et saadant Tidsrum og derfor øve en saa meget større Indflydelse paa den Pris, der er kommen frem gennem Statistikken. Den anden Grund, jeg nævnte, er den, at, selv om vedkommende bliver nok saa interesseret i, at Vurderingssummen for Skattens Skyld ikke kommer op over Værdien, saa vil det dog ikke kunne undgaas, at Vurderingssummen kommer noget op over selve Værdien alligevel. Det kan ikke undgaas allerede af den Grund, at de fleste anse deres Ejendom for mere værd, end de kunne faa for den, naar de skulle sælge den. Og den Omstændighed vil ogsaa indvirke paa Vurderingssummen, at Værdiansættelsen skal opgives til Laanebestyrelsen, naar Ejeren vil søge Laan, og det har da sin store Betydning for ham, at Vurderingssummen ikke er for lav. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette nu, men vil kun fastholde, hvad jeg desangaaende udtalte forleden, hvad ingen heller har rokket ved, og hvad der efter mit Skøn var meget ædrueligt. Jeg tror sikkert, man tør gaa ud fra, at Landejendomme, vurderede paa den Maade, der her er fastsat, ville blive sat til en Værdi i Gennemsnit af ca. 8,000 Kr. pr. Td. Hartkorn og i Virkeligheden snarest noget over.

Den højtærede Minister var forleden noget forbavset over, at man fra dette Tings Side vilde modsætte sig en Kapital-skat, eftersom man nu i lang Tid havde krævet, at Kapitalen skulde beskattes. Ja, dersom det fra dette Tings Side var Meningen, at man vilde holde sin Haand over Kapitalisterne, vilde der være Grund for den højtærede Minister til at være forbavset, men da Modstanden mod en Kapitalskat efter Indkomstkildebeskatningen netop grunder sig paa, at man ikke tror, det er Kapitalen, men derimod Gælden,